

บทที่ 4

คุณสมบัติของผู้นำ

วัตถุประสงค์

- เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสมารถทำสิ่งต่อไปนี้
- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “คุณสมบัติ”
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “ผลภายนอกของพระวิญญาณ”
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “ผลภายในของพระวิญญาณ”
- แยกแยะข้อพระคัมภีร์สำคัญ 2 ตอน ซึ่งบอกถึงคุณสมบัติเฉพาะของผู้นำ
- บอกถึงคุณสมบัติ 4 ประการที่ผู้นำฝ่ายวิญญาณทุกคนต้องมี

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ประกอบภารกิจ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรากระทำ”
เอเฟซัส 2:10

คำนำ

เมื่อพระเจ้าทรงเรียกผู้เชื่อให้มาสู่ความเป็นผู้นำ พระองค์ทรงประสงค์ที่จะเตรียมเขาให้พร้อมในการปรนนิบัติ

โดยเหตุที่งานเฉพาะอย่างและการทรงเรียกนั้นแตกต่างกัน จึงมีคุณสมบัติเฉพาะที่จำเป็นต่อตำแหน่งต่างๆ ในการเป็นผู้นำในพระกายของพระคริสต์ พระเจ้าทรงเตรียมผู้นำแต่ละคนด้วยวิธีการต่างๆ

ในขณะที่พระเจ้าประทานให้ผู้นำมีคุณสมบัติเฉพาะที่จำเป็นต่อการทรงเรียกของเขา ก็ยังมีคุณสมบัติทั่วไปด้วยซึ่งผู้นำฝ่ายวิญญาณทุกคนต้องมี

คุณสมบัติเหล่านี้เป็นหัวข้อของบทเรียนนี้ซึ่งจะอธิบายถึงคุณสมบัติพื้นฐาน ผลฝ่ายวิญญาณ และคุณสมบัติทั่วไปกับเฉพาะอย่างสำหรับการเป็นผู้นำ

คุณสมบัติตามพระคัมภีร์

คุณสมบัติไม่ใช่ความสามารถตามธรรมชาติ แต่เป็นคุณภาพของบุคลิกและความประพฤติ คุณสมบัติตามพระคัมภีร์สำหรับการเป็นผู้นำเป็นคุณสมบัติของบุคลิกและความประพฤติ ซึ่งอธิบายไว้ในพระวาจาซึ่งผู้นำจะต้องมีเป็นหลักฐานของวิถีชีวิตที่ชอบธรรม

คนมักจะคิดว่า ความสามารถของผู้นำเป็นสิ่งสำคัญที่สุดและละเลยคุณสมบัติของเขาในการเป็นผู้นำ ตัวอย่างเช่น คนอาจตัดสินใจศึกษาวิชาการตรงที่การเทศนาที่ดีของเขา แต่ว่าในขณะที่ดูเหมือนเขาสามารถทำให้คนประทับใจด้วยความสามารถทางการพูด เขาอาจขาดคุณสมบัติตามพระคัมภีร์ในการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรมซึ่งผู้นำจำเป็นต้องมี

การเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ ควรได้รับการพัฒนาและถูกประเมินค่าตามมาตรฐานของพระคัมภีร์ การทดสอบงานรับใช้ใดได้มีใช้ว่าจะดูที่ของประทานฝ่ายวิญญาณ ฤทธิ์อำนาจหรือความสามารถตามธรรมชาติ เราจะประเมินค่างานรับใช้ได้โดยดูจากหลักฐานของวิถีชีวิตแบบที่ชอบธรรม ซึ่งเรียกว่า “ผลของฝ่ายวิญญาณ”

“เหตุฉะนั้นท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา” มัทธิว 7:20

ผลหรือคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณของคนๆ หนึ่ง จะเปิดเผยให้เห็นว่าเขาเป็นอย่างไรภายในตัวเขา

“ด้วยว่าต้นไม้ดีย่อมไม่เกิดผลเลว หรือต้นไม้เลวย่อมไม่เกิดผลดี

เพราะว่าจะรู้จักต้นไม้ทุกต้นได้ก็เพราะผลของมัน เพราะว่าเขาย่อมไม่เก็บผลมะเดื่อจากต้นไม่มีหนาม หรือย่อมไม่เก็บผลองุ่นจากต้นระกำ

คนดีก็ย่อมเอาของดีออกจากคลังดีแห่งใจของตน และคนชั่วย่อมเอาของชั่วจากคลังชั่วแห่งใจของตน ด้วยว่าปากของเขาพูดจากสิ่งที่มาจากใจ” ลูคา 6:43-45

คนอาจมีรูปร่างหน้าตามีเสน่ห์ ซึ่งอาจทำให้เข้าใจผิดไปว่าเขามีอำนาจฝ่ายวิญญาณ เขาอาจทำได้แม้กระทั่งการอัศจรรย์ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระเยซูตรัสว่า

“มิใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า” จะได้เข้ามาในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้

เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์กลัวพระวาจาในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการมหัศจรรย์เป็นอันมากในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ”

เมื่อئั้นเราจะได้กล่าวแก่เขาว่า “เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา”” มัทธิว 7:21-23

พระเยซูทรงเตือนให้ระวังผู้ที่ “คืบคลานเข้ามา” ในคริสตจักรและคำสอนเท็จ พระองค์ตรัสว่าวิธีหนึ่งที่จะรู้จักเขาได้ก็คือโดยดูว่าเขาขาดผลในชีวิตของเขา

“คนเหล่านี้เป็นต้นไม้ที่ไร้ผลในฤดูที่ออกผลและตายมาสองหนแล้ว เพราะถูกถอนออกทั้งราก” ยูดา 1:12

สิ่งที่สำคัญในการรับใช้ใดก็คือผล เพราะว่า “ท่านจะรู้จักเขาได้โดยผลของเขา”

พื้นฐาน

มีคุณสมบัติพื้นฐาน 4 ประการ ที่ผู้นำต้องมี ผู้นำคริสเตียนต้องเป็นดังนี้

- 1. บังเกิดใหม่** เขาต้องเป็นผู้เชื่อที่แท้จริงในพระเยซูคริสต์ ตามคำสอนที่ให้ไว้ใน ยอห์น บทที่ 3
- 2. ได้รับความบริสุทธิ์ในพระวิญญาณบริสุทธิ์** เขาต้องมีหลักฐานของการเป็นพยานที่มีอำนาจตามที่อธิบายไว้ใน กิจการ 1:8
- 3. ได้รับการทรงเรียกและทรงเจิมให้เป็นผู้นำ** คนต้องได้รับการทรงเรียกและทรงเจิมจากพระเจ้าให้ดำรงตำแหน่งการเป็นผู้นำในคริสตจักร
- 4. เติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ** ผู้นำไม่ควรเป็นคริสเตียนเนื้อหนัง (1 โครินธ์ 3:1) หรือเป็นคริสเตียนใหม่ (1 ทิโมธี 3:6) เขาควรมีประสบการณ์ ในรากฐานของความเชื่อตามที่อธิบายไว้ในฮีบรู 6:1-3 และเคลื่อนไปสู่การเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณตามที่ข้อความนี้บ่งบอกไว้

การเติบโตฝ่ายวิญญาณประกอบด้วยความสัมพันธ์ที่ดีส่วนตัวกับพระเจ้า ซึ่งรวมถึงการมีนิสัยที่ดีในการศึกษาพระคัมภีร์และอธิษฐาน ถ้าคุณต้องนำผู้อื่นในวิถีทางของพระเจ้า คุณต้องสื่อสารกับพระองค์ด้วยตัวคุณเองและมีความรู้ในพระวจนะของพระเจ้า

คุณอาจไปร่วมสัมมนาการเป็นผู้นำ ไปเข้าวิทยาลัยและอ่านหนังสือมากมายเกี่ยวกับการเป็นผู้นำ แต่การรับใช้ของคุณจะล้มเหลวนอกจากคุณจะทำเนิ่นต่อไปในการแสวงหาพระเจ้า

ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หมายถึง ธรรมชาติของพระวิญญาณที่เปิดเผยให้เห็นในชีวิตของผู้เชื่อ เป็นคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณซึ่งควรเห็นชัดในชีวิตของคริสเตียนทุกคน โดยเฉพาะในผู้นำฝ่ายวิญญาณ

ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเพื่อให้มีฤทธิ์อำนาจ แต่ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เพื่อให้มีคุณลักษณะนิสัยที่ดี

ผลฝ่ายวิญญาณเป็นหลักฐานแสดงถึงการเติบโตฝ่ายวิญญาณ เช่นเดียวกับที่ผลไม้ต้องใช้เวลาในการพัฒนาให้ลูกโตกินได้ในโลกธรรมชาติ ผลฝ่ายวิญญาณก็ใช้เวลาในการพัฒนาเช่นกัน เป็นผลของการเติบโตตามธรรมชาติในชีวิตของพระวิญญาณ

พระคัมภีร์กล่าวถึงผลฝ่ายวิญญาณ 2 ชนิด คือ ผลภายนอกในการประกาศเป็นพยานและผลภายในในการมีคุณภาพฝ่ายวิญญาณ ดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม

ผู้นำฝ่ายวิญญาณควรมีผลในการเป็นพยานที่ทรงอำนาจถึงชาวประเสริฐ

“ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่ เพราะว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน” ยอห์น 15:16

พระบัญชาสุดท้ายของพระเยซูก่อนกลับสู่สวรรค์คือ

“ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน”” มาระโก 16:15

พระองค์ทรงทำทนายสาวของพระองค์ให้มีนิมิตยิ่งใหญ่ในการเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณ

“ท่านทั้งหลายว่า อีกสี่เดือนจะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ เราบอกท่านทั้งหลายว่า เงยหน้าขึ้นดูนาเถิด ว่าทุ่งนาเหลืองอร่าม ถึงเวลาเกี่ยวแล้ว

คนเกี่ยวก็กำลังได้รับค่าจ้าง และกำลังสำสมพืชผลไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อที่คนหว่านและคนเกี่ยวจะชื่นชมยินดีด้วยกัน” ยอห์น 4:35-36

โซโลมอนกล่าวว่า

“ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต การฝ่าฝืนกฎหมายย่อมทำลายชีวิต” สุภาษิต 11:30

ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทำให้ผู้เชื่อสามารถเกิดผลฝ่ายวิญญาณได้โดยทางการประกาศพระกิตติคุณ

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่านและท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็มทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1:8

ใน 2 ทิโมธี 2:2 ได้ให้วิธีการเพิ่มผลผลิตฝ่ายวิญญาณไว้ดังนี้

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” 2 ทิโมธี 2:2

โดยเหตุที่ผลของการประกาศเป็นสิ่งสำคัญ สถาบันฯ ได้เสนอหลักสูตรที่ชื่อว่า “การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง”

นอกจากผลฝ่ายวิญญาณในการประกาศแล้ว ผู้นำควรพัฒนาผลของการเป็นเหมือนพระคริสต์ด้วย

“ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ

ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมเนียมปฏิบัติห้ามไว้เลย” กาลาเทีย 5:22-23

สิ่งเหล่านี้เป็นคุณสมบัติภายในซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงต้องการที่จะพัฒนาขึ้นในชีวิตของผู้นำ เป็นคุณภาพชีวิตที่เห็นชัดในชีวิตของพระเยซูคริสต์ เหตุนี้เราจึงเรียกว่า “คุณภาพที่เหมือนพระคริสต์”

เราพบผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ในการกระทำทุกอย่างที่ดีงาม ชอบธรรมและที่เป็นความจริงซึ่งผู้เชื่อปฏิบัติ

“ด้วยว่าผลของความสว่างนั้นคือความดีทุกอย่างและความชอบธรรมทั้งมวลและความจริงทั้งสิ้น” เอเฟซัส 5:9

ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังประกอบด้วยคุณภาพเฉพาะต่อไปนี้ด้วย

ความรัก

ความรักเป็นอารมณ์ของความรักใคร่อย่างลึกซึ้ง เอาใจใส่และห่วงใย ประกอบด้วยการเอาใจใส่คน มิไม่ตรีจิต สงสารเห็นอกเห็นใจ เข้าใจ ปลอดภัย หนุนใจและตั้งใจฟังเขา

ผู้นำต้องรักพระเจ้า (มาระโก 12:30) ผู้นำต้องแสดงความรักออกมาต่อสาวกของเขา ต่อผู้เชื่อทุกคนและต่อผู้ที่ยังไม่รอด (1 เปโตร 1:22, ลูกา 6:27, 32,35, มัทธิว 5:43-45, 19:19, ยอห์น 13:34-35, 15:9, 12, 17:26, 1ยอห์น 2:9-10)

งานของผู้นำที่ทำต่อพระเจ้านั้นคือ งานแห่งความรัก (1 เธสะโลนิกา 1:3) ความเชื่อกระทำได้โดยความรัก (กาลาเทีย 5:6) และของประทานฝ่ายวิญญาณ กระทำกิจผ่านทางความรัก (1 โครินธ์ 13) ความรักเป็นกุญแจนำไปสู่ความสำเร็จในงานรับใช้ทั้งมวล (1 โครินธ์ 13)

ความรักประกอบด้วยการรู้จักกาลเทศะ ผ่อนหนักผ่อนเบา ซึ่งเป็นความสามารถในการเข้ากับผู้อื่นได้ และมีความสัมพันธ์กับเขาในด้านบวก เป็นความสามารถที่จะพูดและกระทำสิ่งใดที่จำเป็นและยากโดยไม่ทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ

ความชื่นชมยินดี

ความชื่นชมยินดี เป็นคุณภาพของความยินดี ฟังพอใจและความปิติ เป็นความปรารถนาของพระเจ้าที่ให้คุณมีความยินดี (ยอห์น 15:11, 17:13) สาวกเต็มล้นด้วยความยินดีและพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 13:52)

แหล่งที่มาของความชื่นชมยินดีไม่ได้อยู่ในสิ่งของของโลกนี้ แต่อยู่ในพระเจ้า (สดุดี 16:11) เพราะว่าความยินดีที่แท้จริงอยู่ในฝ่ายวิญญาณและไม่พึ่งพาสถานการณ์ภายนอก ผู้นำสามารถชื่นชม

ได้ในการถูกล่อลวงและการทดลอง (ยากอบ 1:2, 2 โครินธ์ 7:4) เขาสามารถทนทุกข์ได้ด้วยความยินดี (โคโลสี 1:11)

สันติสุข

สันติสุขเป็นสภาวะของความเยียบสงบนิ่ง สงบสุขและกลมกลืน ไม่มีการแตกแยก ความวิตกกังวลและความห่วงใย ผู้นำที่มีคุณภาพชีวิตเช่นนี้เป็นผู้ที่ไวใจได้ และสามารถรักษาอารมณ์เห็นใจความฉุกเฉินเพราะเขามีใจสงบ

ความยุ่งเหยิงเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับสันติสุข พระเจ้าไม่ได้ทำให้เกิดความยุ่งเหยิง ความปรารถนาของพระองค์ก็เพื่อนำสันติสุขมาให้ (1 โครินธ์ 14:33) สันติสุขแท้ทั้งมวลมาจากพระเยซูคริสต์ (กิจการ 10:36, เอเฟซัส 2:14, โรม 5:1, ยอห์น 14:27, 16:33)

ผู้นำควรดำเนินชีวิตตามสิ่งที่ทำให้เกิดสันติสุข (โรม 14:19) และมีชีวิตในสันติสุขกับผู้อื่น (2 โครินธ์ 13:11, ฮีบรู 12:14)

ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันซึ่งจำเป็นในงานรับใช้ที่เกิดผลนั้น จะมีได้โดยทางสันติสุข (เอเฟซัส 4:3) สันติสุขของพระองค์ต้องครอบครองจิตใจของผู้ปกครอง (โคโลสี 3:15)

การอดทนนาน

การอดทนนานเป็นคุณภาพชีวิตของความอดทน เป็นความสามารถที่จะทนอย่างร่าเริงได้กับสถานการณ์ที่ไม่น่าทนได้และอดทนนาน

การอดทนนานเป็นคุณภาพชีวิตที่เห็นชัดในงานรับใช้ของอัครสาวกเปาโล (2 ทิโมธี 3:10) เราต้องทนความทุกข์ยากด้วยความยินดี (โคโลสี 1:11)

ผู้นำต้องเทศนาพระวจนะของพระเจ้าด้วยการอดทนนาน (2 ทิโมธี 4:2) และมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยคุณภาพชีวิตเช่นนี้ (เอเฟซัส 4:2) เขาต้อง “สวมใส่” การอดทนนานเป็นคุณภาพฝ่ายวิญญาณ (โคโลสี 3:12)

ความอ่อนสุภาพ

ความอ่อนสุภาพเป็นคุณภาพชีวิตของผู้ที่มีกริยาอ่อนโยน ไม่ก้าวร้าวรุนแรงหรือเอะอะมะเทิ่ง เป็นความเมตตาที่สงบนิ่งและน่าเคารพนับถือ

พระคัมภีร์เตือนผู้เชื่อไม่ให้ดื้อรนต่อสู้เพื่อเอาชนะ แต่ให้อ่อนสุภาพต่อทุกคน (2 ทิโมธี 2:24) เราต้องไม่เป็นคนที่ทะเลาะ (ทิตัส 3:2) เราต้องเป็นคนที่ผู้เชื่อเข้ามาหาได้ง่าย เพราะว่าเรามีธรรมชาติจิตใจที่อ่อนโยน (ยากอบ 3:17)

ผู้นำที่อ่อนโยนเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ ดาวิดเขียนไว้ว่า

“พระองค์ประทานโล่แห่งความรอดของพระองค์ให้ข้าพระองค์ และพระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงค้ำจุนข้าพระองค์ และซึ่งพระองค์ทรงห้อมพระทัยลงก็กระทำให้ข้าพระองค์เป็นใหญ่ขึ้น” สดุดี 18:35

ความดีงาม

ความดีงามเป็นความประพฤติที่บริสุทธิ์หรือชอบธรรม พระเจ้าทรงให้คนหิวโหยด้วยความดีงาม (สดุดี 107:9) ในฐานะผู้เชื่อ ความดีงามและพระเมตตาของพระเจ้าติดตามเราไป (สดุดี 23:6)

ความเชื่อ

ความเชื่อเป็นท่าทีของความเชื่อ การคาดหวังและความหวังที่มีต่อพระเจ้า (ฮีบรู 12:1) เป็นความเชื่อที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าตรัสนั้นเป็นความจริง และไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้ ความเชื่อประกอบด้วยงานรับใช้ ทำให้สิ่งที่ยิ่งใหญ่สำเร็จลงได้เพื่ออาณาจักรของพระเจ้า

ความเชื่อเป็นท่าทีของความเชื่อมั่นในพระเจ้า ซึ่งทำให้สาวกมีความมั่นใจและสร้างความเชื่อของเขาขึ้น เป็นความเชื่อที่ “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้โดยพระคริสต์ผู้ทรงกำลังข้าพเจ้า”

ความอ่อนโยน

ความอ่อนโยนคือพลังกำลังที่ถูกควบคุมไว้ การสร้างวินัยให้ผู้อื่นต้องทำด้วยความอ่อนโยน (กาลาเทีย 6:1) และสิ่งนี้จะช่วยให้ผู้นำรักษาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไว้ในคริสตจักร (เอเฟซัส 4:1-3) เราควรใช้ความอ่อนโยนในการติดต่อจัดการกับคนทุกคน (ทิตัส 3:2, 2 ทิโมธี 2:24-25)

คุณฉลาดคือ คนที่อ่อนโยน (ยากอบ 3:13) ผู้เชื่อทุกคนได้รับการหนุนใจให้แสวงหาคุณภาพชีวิตแบบนี้ (โคโลสี 3:12, 1 ทิโมธี 6:11, เศฟันยาห์ 2:3)

การรู้จักบังคับตน

การรู้จักบังคับตน คือ ความพอดี ปานกลางของอารมณ์ ความคิดและการกระทำ คือ การบังคับตน

การบังคับตนคือ สิ่งที่เป็นเอกในคุณสมบัติทั้งหลาย (1 โครินธ์ 9:27, 9:19-27) เราถูกสอนให้เพิ่มการบังคับตนเข้าในชีวิตของเรา (2 เปโตร 1:6)

คุณสมบัติพิเศษเฉพาะ

นอกเหนือจากผลฝ่ายวิญญาณแล้ว พระคัมภีร์ยังได้บอกถึงคุณสมบัติพิเศษของผู้นำ ซึ่งจะพบได้ใน 1 ทิโมธี 3 และทิตัส 1

คุณสมบัติต่อไปนี้เป็นคุณสมบัติของศิษยาภิบาล ผู้ดูแล ผู้ปกครองหรือมัคนายก แม้ว่าคุณสมบัติเหล่านี้ได้บอกไว้สำหรับตำแหน่งนี้มาโดยเฉพาะ แต่ก็ควรมีในตำแหน่งผู้นำทุกตำแหน่งด้วย

ผู้ดูแลและผู้ปกครอง

ปราศจากตำหนิ เขาควรมีชื่อเสียงดี มีคุณธรรม มีวินัยและต้องไม่ละเมิดพระวาระของพระเจ้า 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:6,7

เป็นสามีของหญิงคนเดียว ถ้าแต่งงานแล้วก็ควรมีคู่ครองเพียงคนเดียว 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:6 (การร่วมมือและให้การสนับสนุนของคู่ครองเป็นสิ่งสำคัญในงานรับใช้)

เป็นคนประมาทตน มีความพอดีในทุกสิ่ง ทิตัส 1:8, 1 ทิโมธี 3:2

มีสติสัมปชัญญะ แสดงให้เห็นว่ามีการบังคับตนในทุกด้านของชีวิตและความประพฤติ ถ้าผู้หนึ่งต้องเป็นผู้นำคนอื่น เขาต้องบังคับคนได้ ทิตัส 1:8

มีความคิดระวางระไว หมายถึงว่าผู้นำต้องมีความรู้ดี มีเหตุผลดี ฉลาดและรู้จักปฏิบัติสิ่งต่างๆ 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:8

มีอัธยาศัยดี เปิดบ้านแก่ผู้อื่น 1 ทิโมธี 3:2, ทิตัส 1:8

สอนผู้อื่นได้ มีความสามารถที่จะสื่อสารพระวจนะของพระเจ้าแก่ผู้อื่น 1 ทิโมธี 3:2 , ทิตัส 1:9

ไม่ติดสุรา 1 ทิโมธี 3:3, ทิตัส 1:7

มีความอดทน ตรงข้ามกับการมีอารมณ์รุนแรง 1 ทิโมธี 3:3

ไม่เอาแต่ใจ ไม่มีตัวเองเป็นศูนย์กลางหรือต้องการทำตามวิธีของตนเอง ทิตัส 1:7

ไม่เป็นคนเชื่อใหม่ ต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่และมีประสบการณ์ในฐานะผู้เชื่อ 1 ทิโมธี 3:6

รักความดี สนับสนุนทุกสิ่งที่มีคุณค่าต่อพระเจ้าและจุดประสงค์ของพระองค์ ทิตัส 1:8

ยุติธรรม มีความยุติธรรมในการติดต่อกับบุคคลต่างๆ ทิตัส 1:8

ยึดมั่นในพระวจนะ ทิตัส 1:9

เป็นคนบริสุทธิ์ ขอบธรรม ได้รับการชำระแล้ว ทิตัส 1:8

ไม่โลภมากได้ ไม่อยากได้กำไรเงินทอง เป็นอิสระจากการรักเงินทอง ทิตัส 1:7, 1 ทิโมธี 3:3

จัดการครัวเรือนได้ดี ต้องแสดงว่ามีความสามารถในการเป็นผู้นำครอบครัวของเขาเอง 1 ทิโมธี 3:4-5

มีลูกที่เชื่อฟัง ต้องมีลูกที่ตอบสนองต่อพระเจ้าและไม่เป็นกบฏ ทิตัส 1:6

มีชื่อเสียงดีกับคนภายนอก ต้องมีคำพยานที่ดีท่ามกลางผู้ไม่เชื่อ 1 ทิโมธี 3:7

มีคณาเยก

มีความสง่าผ่าเผย ต้องได้รับการนับถือและแสดงว่ามีบุคลิกและจิตใจที่จริงจัง 1 ทิโมธี 3:8

ไม่เป็นคนสองลิ้น ไม่ให้รายงานที่ขัดแย้งกัน 1 ทิโมธี 3:8

ไม่ติดสุรา 1 ทิโมธี 3:8

ไม่โลภหากำไร ไม่โลภอยากได้กำไรเงินทอง 1 ทิโมธี 3:8

ยึดมั่นในความเชื่อ 1ทิโมธี 3:9

ได้รับการทดสอบแล้ว ได้ผ่านการทดสอบและการทดลองฝ่ายวิญญาณแล้วและพิสูจน์ได้ว่าสัตย์ซื่อ

1ทิโมธี 3:10

ไร้ตำหนิ ไม่มีใครร้องเรียนว่ามีความประพฤติไม่ดี 1ทิโมธี 3:10

เป็นสามีของหญิงคนเดียว ถ้าแต่งงานแล้วควรมีคู่ครองคนเดียว 1ทิโมธี 3:12

จัดการบ้านเรือนได้ดี ต้องแสดงการเป็นผู้นำในชีวิตครอบครัว 1ทิโมธี 3:12

ได้รับการพิสูจน์แล้ว ไม่ใช่ผู้เชื่อใหม่ แต่พิสูจน์แล้วว่าเป็นผู้เชื่อ 1ทิโมธี 3:10

คุณสมบัติทั่วไป

ต่อไปนี้เป็นคุณสมบัติเพิ่มเติมบางประการซึ่งสำคัญสำหรับผู้เชื่อ

นิมิต

คนที่นำผู้อื่นจะต้องมีนิมิต นิมิตประกอบด้วยการรู้จักประสงค์ของคุณในแผนการของพระเจ้า สามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าและรู้ทันพระทัยและจุดประสงค์ของพระองค์

เปาโลเป็นตัวอย่งที่ดีของผู้นำที่มีนิมิต เปาโลสามารถนำผู้อื่นเพราะว่าเขามีนิมิตที่ชัดเจนในสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกให้เขาทำ ในปีท้ายๆ ของการรับใช้เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่คิดถึงต่อนิมิตของสวรรค์”

นิมิตทำให้ผู้นำสามารถก้าวออกไปสู่นาคตและเชื่อพระเจ้าสำหรับสิ่งใหญ่ๆ

มุ่งหวังสิ่งที่ดีที่สุด

ผู้นำควรแสดงความหวังใยที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุด ไม่ตั้งอยู่เพียงระดับ “ปานกลาง” หรือ “ดีพอใช้” ในงานของพระเจ้า เขาควรมีประสิทธิภาพและแข่งขันกับตนเอง ไม่เฉื่อยชาในการรับใช้ เขาควรตรงต่อเวลา ละเอียดถี่ถ้วน สัตย์ซื่อและไวใจได้

ตัดสินใจได้

“การตัดสินใจได้” หมายถึงความสามารถในการตัดสินใจอย่างเด็ดขาด ไม่กลับไปกลับมา ตัดสินใจไม่ได้ เมื่อมีข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้นำต้องมีความสามารถที่จะตัดสินใจอย่างรวดเร็วและชัดเจน

มีอารมณ์ขัน

อารมณ์ขัน ซึ่งเป็นความสามารถที่จะมองด้านที่น่าขบขันของสิ่งต่างๆ จะช่วยในสถานการณ์ที่ยุ้งยากได้

ความกล้าหาญ

ผู้นำต้องไม่กลัว เขาต้องกล้าหาญและสามารถที่จะยืนอยู่ต่อหน้าการต่อต้านที่มาจากซาตานหรือจากมนุษย์ (เนหะมีย์ 6:11)

ทำที่ในทางบวก

การท้อใจและทำที่ในทางลบจะทำให้พ่ายแพ้ สถานการณ์ที่ยากลำบากเป็นเครื่องทดสอบการเป็นผู้นำ สิ่งเหล่านี้ทำให้คุณท้อใจหรือไม่ มันทำลายคุณ ทำให้คุณพ่ายแพ้หรือทำให้คุณหันเหไปหรือไม่ ผู้นำต้องพัฒนาทำที่ทางบวกและวิญญูณของการหนุนใจแทนที่จะท้อใจ

ทำที่ของคุณไม่เพียงแต่จะมีผลต่อการปฏิบัติตัวของคุณในฐานะผู้นำ แต่จะสื่อออกไปสู่สาวกของคุณด้วย ผู้นำที่มองด้านลบและท้อใจก็จะมีสาวกที่มองด้านลบและท้อใจเช่นกัน

เป็นผู้เตรียมคนให้พร้อม

งานสำคัญของการเป็นผู้นำคือ การเตรียมคนให้พร้อมสำหรับงานรับใช้ (เอเฟซัส 4:12)

ผู้เตรียมพร้อมสามารถจัดองค์กร ให้แรงจูงใจและระดมคนให้ทำงาน เขาแสดงความกระตือรือร้นต่องานของพระเจ้า เขาสื่อสารทำที่เหล่านี้แก่สาวกและจูงใจและหนุนใจเขาให้ทำงานรับใช้

ในส่วนของการเตรียมคนให้พร้อม เขารู้จักกระจายงานแก่ผู้อื่น แทนที่จะทำทุกสิ่งเสียเอง ผู้นำที่ดีย่อมสร้างผู้อื่นขึ้นมา

ผู้เตรียมมีความแข็งแกร่งพอที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาร่วมรับใช้ มีความรับผิดชอบ มีสิทธิอำนาจและได้รับความชมเชยโดยปราศจากความรู้สึกที่ไม่ดีต่อคนเหล่านั้น

สิทธิอำนาจ

ผู้นำควรเป็นคนแห่งสิทธิอำนาจภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า เขาต้องสามารถนำด้วยฤทธิ์อำนาจและสิทธิอำนาจที่พระเจ้ามอบหมายแก่เขา

อุทิศชีวิต

ผู้นำควรผูกพันตนเองและอุทิศชีวิตแต่พระเจ้า ต่อราชอาณาจักรของพระเจ้า ต่อผู้ที่เขานำและต่องานรับใช้

เป็นผู้ริเริ่ม

ผู้นำบางคนเป็น ผู้เลียนแบบ เขาทำตามแบบที่ผู้อื่นนำ

ผู้นำบางคนเป็น ผู้ดำรงรักษาไว้ เขาเพียงแต่รักษาสิ่งที่ได้มีผู้ริเริ่มไว้แล้ว เขาติดยึดอยู่กับประเพณี

ผู้นำบางคนเป็น คนที่ทำตามผู้อื่น เขาทำตามความประสงค์ของคนอื่นและอ้างว่า “เราทำกันมาอย่างนี้”

ผู้นำที่ดีต้องเป็น ผู้ริเริ่ม เขาเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ยึดติดกับอะไร ไม่ผูกมัดคนกับประเพณี ผู้นำประเภทนี้มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ เปิดใจออกต่อการตัดสินใจของพระวิญญูณบริสุทธิ์ที่ทรงให้ทำสิ่ง

ใหม่ๆ ด้วยแนวความคิดใหม่ เขาสามารถปรับสิ่งที่สำคัญก่อนอื่นได้ เปลี่ยนแปลงวิธีการและทำ “อะไรก็ได้” “เมื่อใดก็ได้” ที่จำเป็นต่อความก้าวหน้าของราชอาณาจักร

สติปัญญาและความรู้

ผู้นำควรแสดงให้เห็นถึงความคิดและสติปัญญาอันล้ำลึกในการตัดสินใจและการปฏิบัติ เขาต้องมีความสามารถทางจิตใจพอเพียงที่จะรู้ว่าควรนำผู้อื่นอย่างไร ความชำนาญเหล่านี้ได้มาจากการฝึกอบรม ประสบการณ์และการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การศึกษา

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ แต่จำไว้ว่าพระเยซูทรงเลือกคนที่ไม่มีการศึกษามาเป็นสาวก เขากลายเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่เพราะฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

ประสบการณ์

เพราะว่าโยชูวาเป็นคนที่ม่ประสบการณ์ในการสู้รบ เขาจึงได้รับเลือกให้นำชาวอิสราเอลเข้าสู่ดินแดนแห่งพระสัญญา เหตุนี้เอง “การรับใช้ของพระกาย” โดยผู้เชื่อทุกคนจึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะทำให้เขามีประสบการณ์ซึ่งทำให้ได้ผู้นำใหม่ๆ ขึ้นมา

เต็มใจที่จะลงทุน

พระเยซูตรัสว่าการเป็นสาวกนั้นต้องลงทุน พระองค์เตือนผู้ที่จะมาเป็นสาวกให้คำนวณราคาทุนก่อน ผู้นำต้องเต็มใจแบกไม้กางเขน ปฏิเสธตนเองและทำงานหนักภายใต้สถานการณ์ที่ยากและเปล่าเปลี่ยว

มีวิญญานแห่งการปรนนิบัติ

พระเยซูทรงชี้ให้เห็นว่า คุณสมบัติของผู้นำในอาณาจักรพระเจ้าแตกต่างจากคุณสมบัตินักผู้นำฝ่ายโลก ผู้นำคริสเตียนต้องพัฒนาตัวเองให้มีวิญญานของการปรนนิบัติ เห็นอกเห็นใจ ถ่อมใจและนำประชากรเหมือนอย่างผู้เลี้ยงแกะ คุณสมบัติเหล่านี้สำคัญมาก ซึ่งได้มีบทเรียนต่อไปอีก 2 บทที่พูดถึงเรื่องนี้โดยเฉพาะ

พัฒนาคุณลักษณะชีวิต

เมื่อคุณได้ศึกษาถึงรายการของผลของพระวิญญาณ คุณสมบัติเฉพาะและทั่วไปที่กล่าวไว้ในบทนี้แล้ว คุณอาจรู้สึกท้อแท้ถึงคุณภาพที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้นำ คุณอาจคิดว่า “ผมไม่มีวันที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตเหล่านี้ได้หรอก”

คุณคิดถูกแล้ว ไม่มีผู้นำประเภทที่ “ทำด้วยตนเอง” หรืออีกนัยหนึ่งคุณไม่สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตเหล่านี้ในตัวคุณด้วยตัวคุณเองได้ คุณสมบัติของผู้นำจะพัฒนาได้ก็โดยการยอมให้ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในชีวิตของคุณ

กระบวนการดังกล่าวเป็นการต่อเนื่องไป เพราะพระคัมภีร์ชี้ให้เห็นว่า เรา “เป็น” ฝีพระหัตถ์ของพระองค์ คำว่า “เป็น” เป็นปัจจุบันกาลและหมายความว่า “เราอยู่ภายใต้การพัฒนาอย่างสม่ำเสมอโดยทางฤทธิ์อำนาจอันสร้างสรรค์ของพระเจ้า

“เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ประกอบภารกิจดี ซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรากระทำ”
เอเฟซัส 2:10

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 4

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. คำว่า “คุณสมบัตินี้” หมายถึงอะไร

3. ผลของการประกาศพระกิตติคุณคืออะไร

4. ผลของคุณภาพชีวิตที่เหมือนพระคริสต์คืออะไร

5. ดูที่ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในรายการที่หนึ่ง แล้วอ่านดูคำจำกัดความที่ให้ไว้ในรายการที่สอง เขียนเลขของคำจำกัดความซึ่งอธิบายถึงผลในช่องว่างที่ให้ไว้

รายการที่หนึ่ง

- _____ การประมาทตน
- _____ ความเชื่อ
- _____ ความอ่อนโยน
- _____ ความอ่อนสุภาพ
- _____ ความดี
- _____ ความยินดี
- _____ ความอดทนนาน
- _____ สันติสุข
- _____ ความรัก

รายการที่สอง

1. การเอาใจใส่ ความรักลึกซึ้ง
2. ความยินดี ปิติ
3. สงบเจียบ กลมกลืน
4. การอดทนอย่างยาวนาน
5. กริยานุ่มนวล ไม่แข็งกร้าว
6. ความประพฤติชอบธรรม
7. มีความมั่นใจอย่างแรงกล้าในพระเจ้า
8. พละกำลังที่ได้รับการควบคุม
9. ควบคุมตนเอง

6. บอกข้อพระคัมภีร์อ้างอิงที่สำคัญ 2 ประการ ซึ่งบอกคุณสมบัตินี้เฉพาะสำหรับผู้นำในคริสตจักร

7. คุณสมบัตินี้พื้นฐาน 4 ประการที่ผู้นำทุกคนต้องมีคืออะไร

.....

.....

.....

.....

.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 4

1. “เพราะว่าเราเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ประกอบการดี ซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรากระทำ” เอเฟซัส 2:10
2. คุณสมบัติไม่ใช่ความสามารถตามธรรมชาติ แต่เป็นคุณภาพของบุคลิกและความประพฤติ สำหรับผู้นำ ซึ่งอธิบายไว้ในพระวจนะของพระเจ้าซึ่งจำเป็นสำหรับผู้นำ เป็นหลักฐานของวิถีชีวิตที่ชอบธรรม
3. ผลของการประกาศพระกิตติคุณคือ การเป็นพยานที่มีฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐ
4. ผลของคุณภาพชีวิตที่เหมือนพระคริสต์ บอกไว้ในหน้า 40-43
5. 9
7
8
5
6
2
4
3
1
6. ข้อความนี้คือ 1 ทิโมธี 3 และทิตัส 1
7. เขาต้องบังเกิดใหม่ ได้รับความพิศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้รับการทรงเรียกเฉพาะและได้รับการเจิมจากพระเจ้าให้เป็นผู้ผู้นำและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

เพื่อศึกษาต่อไป

1. พระเยซูคริสต์มีผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เห็นชัดในชีวิตของพระองค์ จงศึกษาตัวอย่างต่อไปนี้

ผลภายนอก

- การประกาศพระกิตติคุณ ยอห์น 10:16, มาระโก 1:38

ผลภายใน

- ความรัก มาระโก 10:21, ยอห์น 11:15, 36
 - ความยินดี ยอห์น 15:11
 - สันติสุข ยอห์น 14:27
 - การอดทนนาน 1 เปโตร 3:15
 - ความอ่อนสุภาพ 2 โครินธ์ 10:1
 - ความดี โรม 11:22
 - ความเชื่อ มัทธิว 17:14-21
 - ความอ่อนโยน 2 โครินธ์ 10:11
 - การบังคับตน ลูคา 4:1-13
2. จงศึกษาถึงคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติของผู้นำที่อธิบายไว้ในบทเรียนนี้ และหาข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ในพระกิตติคุณซึ่งแสดงถึงคุณภาพเหล่านี้ในชีวิตและการรับใช้ของพระเยซู
 3. ทบทวนรายการของคุณสมบัติที่ให้ไว้สำหรับผู้นำในบทเรียนนี้และประเมินดูชีวิตของคุณเอง คุณคิดว่าคุณมีคุณสมบัติแต่ละประการนี้อย่างไรบ้าง
 4. จงอ่านเรื่องราวของพระเยซูที่ทรงสาปต้นมะเดื่อใน มัทธิว 21:18-20

พระเยซูไม่ได้สาปต้นมะเดื่อเพราะทรงโกรธที่ต้นไม้มิมีผล แต่พระองค์กำลังทรงสอนความจริงที่สำคัญ ต้นมะเดื่อมีลักษณะภายนอกดูดี มีใบเขียวและดูราวกับว่าจะให้ผลดี แต่มันไม่มีผล

การมองดูที่ลักษณะภายนอกของฝ่ายวิญญาณไม่เป็นการเพียงพอ ผู้นำบางคนมีลักษณะภายนอกเหมือนดังว่าเขามีทุกสิ่งภายใต้การควบคุมของเขา แต่ภายในเขาไม่มีผลฝ่ายวิญญาณที่เป็นเหมือนพระคริสต์

นี่เป็นสภาวะของพวกฟาริสี กลุ่มนักการศาสนาของผู้นำในสมัยของพระคริสต์ พระเยซูตรัสแก่เขาว่า

“วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด เพราะว่าเจ้าเป็นเหมือนหุโมงค์ฝังศพซึ่งฉาบด้วยปูนขาว ข้างนอกดูงดงามแต่ข้างในเต็มไปด้วยกระดูกคนตายและสารพัดโสโครก” มัทธิว 23:27

พระเจ้าทรงสนพระทัยในการเกิดผลของผู้นำเช่นเดียวกับผู้เชื่อมากกว่าการแสดงออกภายนอกของผล

5. จงสังเกตคุณสมบัติ 5 ประการ ที่โมเสสกระตุ้นให้ผู้นำในอนาคตของอิสราเอลมี (กันดารวิถี 27:17) เขาต้องเป็นคนที่

1. ออกไปข้างหน้าเขา คือ คนที่นำทาง
2. เข้ามาก่อนผู้อื่นคือ คนที่อธิษฐานเผื่อประชาชน
3. สามารถนำเขาออกไปคือ คนที่สามารถเป็นผู้นำในสงคราม
4. คนที่นำเขาเข้ามาคือ ผู้ที่สามารถนำเขาเข้ามาสู่แผ่นดิน
5. เป็นผู้นำที่เหมาะสม เพื่อที่ “ที่ประชุมของพระเจ้าจะไม่เป็นดังแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง”

6. ต่อกันนี้เป็นความตรงข้ามระหว่างผู้นำทางโลกกับผู้นำฝ่ายวิญญาณ

ผู้นำฝ่ายโลก

มีความมั่นใจในตนเอง

รู้จักคน

ตัดสินใจด้วยตนเอง

ทะเยอทะยาน

ทำตามวิธีของตนเอง

ชอบให้ผู้อื่นเชื่อฟัง

มีแรงจูงใจจากความปรารถนาส่วนตัว

เป็นอิสระไม่ขึ้นกับผู้ใด

ผู้นำฝ่ายวิญญาณ

มั่นใจในพระเจ้า

รู้จักพระเจ้าด้วย

แสวงหาหน้าพระทัยพระเจ้า

ถ่อมใจ

ทำตามวิธีของพระเจ้า

เชื่อฟังพระเจ้า

มีแรงจูงใจจากความรัก

ฟังพาพระเจ้า

7. สุภาพิต บทที่ 28 แสดงให้เห็นข้อแตกต่างระหว่างผู้นำที่ดีกับผู้นำที่ชั่วร้าย

ผู้นำที่ดี

- มีความมั่นคง (ไม่หนีไป, กล้าหาญ) ข้อ 1-2
- ยืนหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้อง แม้ว่าจะมีความขัดแย้ง ข้อ 4
- รักษากฎเกณฑ์ ข้อ 4, 9
- เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างโดยการแสวงหาพระเจ้าเพื่อขอความรู้ที่เปิดเผยให้ ข้อ 5,11
- ทำให้บิดา มารดาภุมิใจ ข้อ 7
- จริง ข้อ 6,8
- เป็นนักรักษา ข้อ 9
- มั่งคั่ง (ในทุกอย่าง) ข้อ 10, 20, 25
- เป็นผู้ที่รู้จักแยกแยะ (แสวงหาความเข้าใจ) ข้อ 11

- นำความยินดีมา ข้อ 12
- สาราภาพความบาปของเขา ข้อ 13
- เกรงกลัวพระเจ้า ข้อ 14
- ไมโลภ ข้อ 16
- ปกครองเป็นเวลานาน ข้อ 16
- มีสันติสุข ข้อ 17
- ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม ข้อ 18
- ขยัน ข้อ 19
- สัตย์ซื่อ ข้อ 20
- ไม่เป็นคนเกรงกลัวหรือนับถือคนอื่น ข้อ 21
- ไม่กลัวการเผชิญหน้าและลงวินัย ข้อ 23
- ให้ครอบครัวของเขามาก่อนสิ่งอื่นใด ข้อ 24
- ถ่อมใจและวางใจในพระเจ้าแทนที่จะวางใจตนเอง ข้อ 25
- วางใจในการทรงนำของพระเจ้า ข้อ 26
- เห็นอกเห็นใจและคำนึงถึงจิตใจของผู้ที่อยู่รอบๆ เขา ข้อ 27
- ทำให้คนชอบธรรมเพิ่มขึ้น ข้อ 28

ผู้นำที่ชั่วร้าย

- กลัวและหนีไปเมื่อไม่มีความต้องการ ข้อ 1
- ไม่มั่นคง ข้อ 1-2
- กดขี่คนยากจน ข้อ 3
- เยอหยิ่งและหัวนโหนกกับคำสรรเสริญของคน เขาเป็นที่นิยมชมชอบของคนอธรรม ข้อ 4
- ไม่มีความใคร่ครวญอย่างลึกซึ้ง (เป็นเหมือนฝนที่สาดลงมา) ข้อ 3
- ขาดความเห็นอกเห็นใจ ข้อ 3, 27
- ละเลยกฎเกณฑ์ ข้อ 4
- ขาดความเข้าใจ ข้อ 5, 16
- เป็นเพื่อนของคนตะกละ ข้อ 7
- ทำให้บิดามารดาอับอาย ข้อ 7
- เพิ่มพูนอย่างไม่ยุติธรรม ข้อ 8, 20, 22
- ไม่อธิษฐาน ข้อ 9
- ทำให้คนชอบธรรมหลงทางไป ข้อ 10
- เฉลียวฉลาดในการคดโกง ข้อ 11
- การขึ้นสู่อำนาจของเขาทำให้คนกลัว ข้อ 12, 28
- ปกปิดความบาปของเขา ข้อ 13
- จิตใจแข็งกระด้าง ข้อ 14
- ปกครองคนเหมือนสิงห์คำรามหรือหมีที่โกรธ ข้อ 15
- รุนแรง ข้อ 15,17

- โลก ข้อ 16
- ถูกหมายไว้ให้ล้มลง ข้อ 10, 18
- ตกอยู่ในความยากลำบาก ข้อ 14
- ประกอบการงานที่ไร้ค่า (เกียจคร้าน ได้รับอิทธิพลจากผู้ยิ่งใหญ่) ข้อ 19
- รับสินบน เคารพยำเกรงมนุษย์ ข้อ 21
- มีโทษผิด ข้อ 20
- มีชีวิตอย่างขัดสนฝ่ายวิญญาณ ข้อ 22
- ชอบประจบประแจง (ชมเชยคนอย่างไม่จริงใจ) ข้อ 23
- ไม่ให้ครอบครัวของตนมาเป็นอันดับแรก ข้อ 24
- เย่อหยิ่ง ข้อ 25
- ทำให้แตกแยก ข้อ 25
- วางใจในความสามารถของคนที่น่าพาเขาทำสิ่งต่างๆ ข้อ 26
- ทำลายแทนที่จะเสริมสร้าง ข้อ 24
- ไม่เห็นอกเห็นใจผู้ที่อยู่รอบข้างเขา ข้อ 27

สรุปข้อแตกต่างเหล่านี้

ดู ข้อ 28